

Javornické

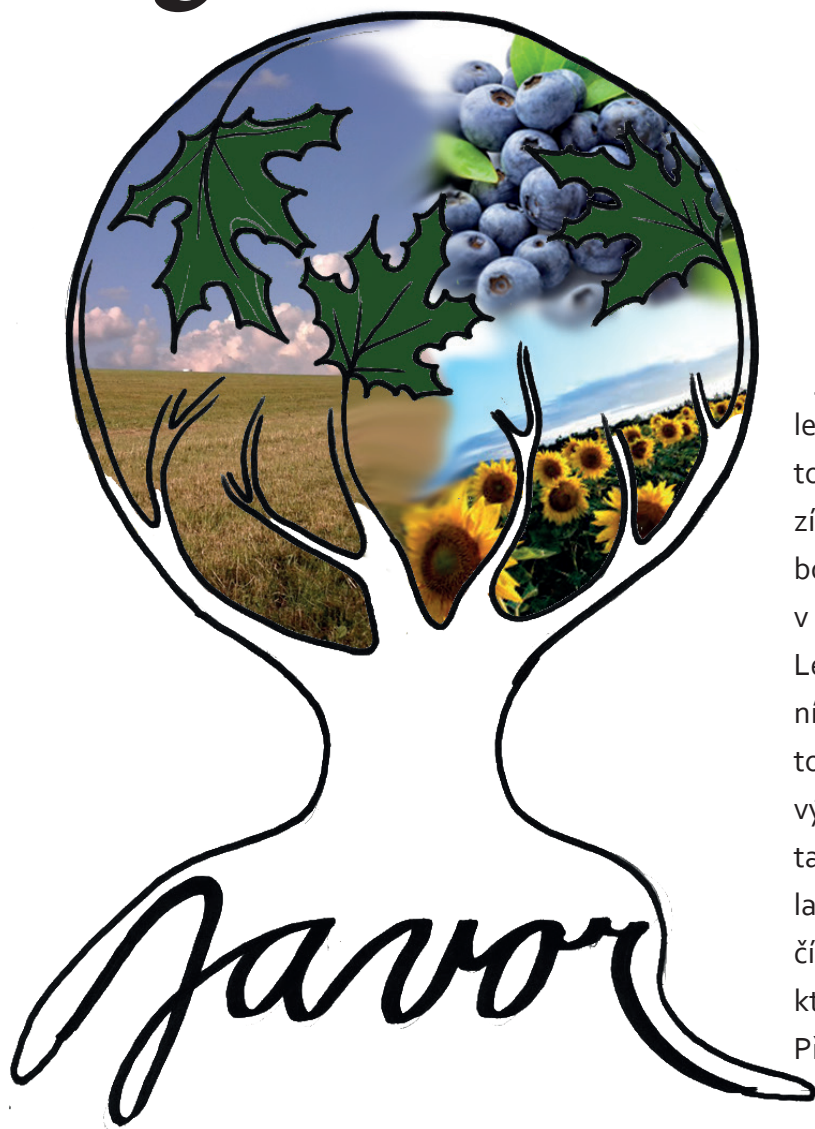

2. číslo

2/2016

listy

1

Milí občané Javornice,

je tu opět jedno z nejhezčích období v roce, letní čas. Léto má mnoho podob a vůní. Ať už to jsou vůně sena, trsů mateřídoušky na mezích, babiččiny domácí malinovy, sladkých borůvkových knedlíků nebo vůně lopuchů v lese, grilovaného masa či čerstvé zeleniny. Léto, to je život „venku“, teplé večery, posezení s přáteli u grilu, na terasách, u bazénů. Léto, to je spousta volných dnů a dovolených, doba výletů, poznávání nových míst, ale i návratů na ta stará, která nám nějakým způsobem utkvěla a máme je rádi. I my vám přinášíme v tomto čísle Javornických listů tipy na místa a akce, které se o prázdninách konají u nás a v okolí. Přejeme vám klidné letní dny, ať už je strávíte kdekoliv a šťastné návraty z cest domů.

Spolek Javor

Zveme vás

Mini Military

Kdy: 16. července 2016 od 13:00 hodin

Kde: Javornice-Blatiny

Javornice, to jsou odjakživa koně a fotbal. Proto bychom se rádi zmínili o dvou akcích, které připravuje Jindra Jakubec s přáteli na Blatinách a které se konají v době prázdnin...

Ta první se odehraje v červenci, jedná se o veřejný trénink parkurového ježdění. Sjíždějí se na ni obdivovatelé a přátelé těchto krásných zvířat až z Vrchlabí. Pochopitelně hodně záleží na počasí, za které se všichni modlí. Druhá akce, to je jubilejní X. ročník Čihadelského poháru, který vychází na 27. srpna. Vznik této akce se datuje do roku 2006. Prvními překážkami bývávaly otýpky slámy, dnes se skáče na klasických dřevěných překážkách, a to rovnou dvě kola. Závodí se na 80 a 90 cm vysokých překážkách, výsledky se sčítají, v případě rovnosti bodů následuje rozeskakování, což znamená, že pořadatel vybere 6 překážek a u nich se již měří čas. A vítěz celé soutěže získává živé sele a krásnou stuhu pro vítěze. Krásné pentličky, které získávají účastníci, ručně šijí Dáša Zachovalová a Marie Jakubcová.

Přijďte povzbudit, přijďte zatleskat koním a jezdcům. Na obě tyto akce srdečně zve Ranch Henry na Blatinách. Občerstvení zajištěno (klobásy M. Hlavsy, které v životě neviděly mouku, a jiné dobroty).

Tak ať nám ty koně jdou!

JJ

Představujeme vám

Tomáš Krunčík

Trenér javornických fotbalistů

Věk: 33 let

Znamení: Střelec

Výška: 174 cm

Počet dětí: 0

Tomáš vystudoval Gymnázium F. M. Pelcla v Rychnově nad Kněžnou a následně Vyšší odbornou školu stavební arch. Jana Letzela v Náchodě, obor pozemní stavby. V současné době pracuje jako technický pracovník logistiky ve firmě Škoda auto, a. s. Kromě fotbalu se ve volném čase věnuje pejskovi společně se svojí přítelkyní.

Jakub Kráčmer

Trenér javornických fotbalistů

Věk: 31 let

Znamení: Býk

Výška: 182 cm

Počet dětí: 2

3

Jakub vystudoval Střední odborné učiliště chladicí a klimatizační techniky v Kostelci n. Orlicí, v tomto oboru pracuje dodnes. Kromě fotbalu je jeho koníčkem ochotnické divadlo a samozřejmě rodina, kde mu je velkou oporou manželka Jana. Také je rád ve společnosti, mezi lidmi.

Jak dlouho působíte jako trenér?

TK: Trenérství se aktuálně věnuji šestou sezónu. První impuls k tomu, že budu trénovat, přišel ihned po návratu do Javornice z týmu Doudleb. V té době se tým Javornice nacházel v lehké výkonové krizi po výměně generace, bez stálého trenéra a bylo potřeba i s pomocí ostatních lidí, kteří se okolo javornického fotbalu motají dát mladým, zapáleným klukům bez větších zkušeností nový impuls a řád. Stal se tak ze mne hrající trenér, po vážném zranění pak pouze trenér a nyní, když zdraví přeje, platí opět ta první, pro mne zábavnější varianta.

JK: Jako trenér působím krátce, asi 3 roky, a to jako výpomoc trenéra Tomáše Krunčíka. Já osobně jsem nikdy takové ambice neměl, ale spíš to na nás zbylo. Jsem rád, že se náš tým stále posouvá vpřed a jsou vidět kladné výsledky. Snažíme se tomu dát nějaký řád a těžíme z toho, co jsme načerpali v minulosti, než jsme přišli do Javornice.

Kolik mužstev jste trénoval?

TK: V mé krátké trenérské kariéře tak existuje jediný tým a to je TJ Sokol Javornice. Zde platí staré známé – „všude dobře, doma nejlíp“. Trenérské řemeslo nedělám s ambicí trénovat jiné týmy, je to prostě jen „práce“, pořádný koníček

a jedna velká starost i zábava. Zároveň se snažíme společně s druhým trenérem – Kubou Kráčmerou, předávat klukům naše zkušenosti a moudra :), které jsme společně nasbírali při našem působení v krajském přeboru v týmu Doudleb.

Jaké bylo vaše první setkání s fotbalovým míčem?

TK: První setkání s fotbalovým míčem přišlo již v raném dětství. Táta hrál fotbal za Javornici, a tak nebylo co řešit. Na louce nám stála dřevěná branka, kousek od domu jsme měli malé hřiště „Kozlák“, kde jsme trávili opravdu hodně času, navíc počítače v té době prakticky nebyly. Fotbal byl tak všude, téměř vždy na prvním místě, a to dost často i na úkor školy:).

JK: Moje první setkání s balónek bylo ve Slatině nad Zdobnicí v 6 letech. Tenkrát jsem z nudy šel na fotbalové hřiště, kde se konal nábor malých fotbalistů. Od 8 let jsem působil ve Vamberku, kde jsem setrval do svých patnáctých narozenin. Pak jsem přešel do doudlebského dorostu a v sedmnácti jsem se vrátil zpět do Slatiny, kde jsem hrál jednak za dorost, jednak i za mužstvo dospělých, a to většinou v jeden den, takže jsem hodně zábav prospal na stole, jelikož nebyly síly. Pak přišla nabídka jít hrát do Doudleb krajský

přebor, kde působil i můj starší bratr Honza. Po třech skvělých letech mého působení v krajském přeboru mne potkala nepříjemnost, kdy jsem si přetrhal přední křížový vaz v koleni a tým začalo pro mne trápení, které se táhne až do dnes. Prodělal jsem operaci, ale má touha hrát dál fotbal byla tak velká, že jsem to opět zkoušel. Bohužel při posledním přípravném zápase mi opět vaz nevydržel, došlo opět k jeho přetržení a mne čekala další operace, tentokrát v Praze. Tím jsem se dostal do Javornice, kde jsem působil půl sezóny, pak jsem byl nucen vrátit se zpět do Doudleb, kde jsem poznal, jak hořce chutná sestup do nižší třídy, zato v Javornici se slavil postup do nejvyšší okresní třídy. Tím jsem byl motivován dostat se za partou kamarádů v Javornici, což se podařilo, ale má sláva netrvala dlouho, přesně 53 minut, pak jsem si přetrhl vaz již potřetí. Kvůli tomu jsem začal pomáhat jako trenér. Má touha hrát fotbal je stále velká, tudíž to stále pokouším a jsem rád za každý dohraný zápas.

Máte nějaký fotbalový vzor?

TK: Fotbalovým vzorem nejsem nějak ovlivněn, ale jedno jméno zmíním – je to Eric Cantona, bývalý hráč Manchesteru United. Možná to nebyl nejlepší fotbalista, rozhodně to ale byl bojovník a jen tak něco nevzdával.

JK: Nikdy jsem neměl žádný fotbalový vzor, co se slavných fotbalistů týče, ale vždy jsem se nechal inspirovat svými spoluhráči.

Jaký byl váš nejlepší zápas v životě?

TK: Nejlepší zápas v životě? Dříve bych vybíral nějaký, který jsem rozhodnul pěknou brankou, skvělou akcí. Teď je to pro mne každý, který dokončím zdravý :).

JK: Pár nejlepších zápasů mám v živé paměti, při nich jsem buď dával hezký gól, nebo

jsem jako tým porazili někoho silnějšího. Teď to je každý zápas, který dohraji ve zdraví :).

V kolika letech je nejlepší začít u dětí s fotbalem?

TK: Pokud chcete vychovat fotbalistu pro ligu, musíte začít opravdu brzy. Říká se ve třech až čtyřech letech. Již brzy se pak ukáže, zda na to má. K tomu se musí přidat pevné zdraví, talent a spousta štěstí. Při dnešní rychlosti a náročnosti fotbalu je těch aspektů mnoho. Jestli má vaše dítě kopat někde na vesnici či menším městě, pozdější začátek se dohnat dá. Hlavní je, aby se fotbalem dítě bavilo a nebylo tam jen tak z donucení, z rozmaru rodičů.

JK: Pokud je to baví, tak co nejdříve 5-6 rok. Pokud mají možnost, aby je někdo vedl, což je nyní pouze ve větších městech. Všichni, co s mládeží pracují, mají můj obdiv.

Mohou hrát v Javornici fotbal i dívky?

TK: Dívky nám fotbal v Javornici nehrají a mezi chlapy bych je nerad tahal, i když kluci z kabiny by se mnou určitě nesouhlasili. Oba s Kubou jsme měli možnost tréninkově si kopnout v Doudlebách s dcerou Pepy Ringela (naš spoluhráč, který prošel první ligou). Ona v té době hrála ligu za Spartu a ženskou reprezentaci ČR. Ta by se rozhodně mezi chlapy v kraji neztratila. Naše dívky ale do javornického fotbalu patří! Bez nich by nefungoval výčep na hřišti, nebyli byste obslouženi na našich zábavách atd. Dělají toho pro nás opravdu víc než dost. I ony jsou tak pevnou součástí fotbalového kolektivu.

JK: Dívky, slečny, holky, manželky, milenky, přítelkyně, ty všechny nám pomáhají hrát fotbal a všem za to moc děkujeme, že nám umožňují dělat to, co nás baví. O tom, že by v Javornici někdy vzniklo holčičí družstvo, pochybuji, ale vše je možné.

Jaký je pokřik javornických fotbalistů?

TK: Pokřik Javornice po vítězství je dlouhý, hlasitý, má svá pravidla a díky některým hráčům i svoje nezaměnitelné kouzlo. Je skvělý a slyšíme ho rádi!

JK: Jenom a jenom vítězný, jiný neuslyšíte :)

Kde jste byli s javornickým mužstvem nejdále?

TK: V posledních letech se javornickému fotbalu celkem daří a ostudu rozhodně neděláme. Hned v první sezóně po „novém“ začátku se nám podařilo postoupit zpět do nejvyšší okresní soutěže a od té doby pravidelně trápíme svojí hrou i ty největší favority. Výsledkovým stropem tak bylo skvělé druhé místo v sezoně 2014/2015 a zároveň v tom samém roce účast ve finále Okresního poháru mužů. Oboje беру jako opravdu velké úspěchy. Pokud je myšlena otázka nejdále jako na výletě, tak to velká část týmu jela a i jezdí na lodičky k Českému Krumlovu, kde jsme svým „plavebním“ vystoupením zaznamenáni v paměti přihlížejících z místních ochozů zámku asi navždy :).

Mají javorničtí fotbalisté nějaké další cíle do budoucna?

TK: Cíle javornického fotbalu jsou hlubšího charakteru. Základem všeho bude udržet okolo fotbalu skvělou partu lidí, a to nejenom těch, co sedí v kabině a občas navlíknou kopačky. Pokud se toto podaří, a věřím, že ano, tak budoucnost vidím určitě pozitivně. Oproti jiným týmům máme v Javornici jednu velkou výhodu, a to v tom, že spoustu práce okolo hřiště si děláme sami svépomocí, a tím pádem si jí vážíme daleko víc, než týmy, které některé činnosti berou jako samozřejmost.

JK: Já si myslím, že s kluky chceme hrát pěkný fotbal, hlavně aby nás to bavilo a líbilo se to našim fanouškům.

Jak hodnotíte uplynulou sezónu?

TK: Letošní sezóna byla opět velmi úspěšná. Začátek sezóny 2015/2016 po loňském veleúspěchu sice nebyl podle našich představ, ale postupem času se nám opět podařilo vrátit do zaběhnutých kolejí a jarní část nám vyšla skvěle. Kluci celou sezónu odmakali a všichni, celý široký kádr, se za ní může ohlédnout se vztyčenou hlavou.

JK: Sezónu, kterou dohráváme, hodnotím velmi kladně. Poslední 3 roky se nám daří, naše hra se ustálila a Javornice poráží družstva celého okresního přeboru. Cílem je udržet nynější formu, jít s našim výkonem stále nahoru a těšit naše fanoušky, kteří nás podporují v hojném počtu na všech zápasech. Tímto jim chci poděkovat.

Chtěl byste něco vzkázat vašim fanouškům?

TK: Našim fanouškům bych chtěl za celý tým opravdu poděkovat. Jejich podpory si velmi vážíme! Máme skvělou návštěvnost v domácím prostředí a spousta z nich jezdí pravidelně i na venkovní utkání. Častokrát se tak stalo, že našich fanoušků je na venkovním zápase víc, než na těch domácích, což u jiných týmů běžné není. Je nám jasné, že někdo si zajde na fotbal jen tak pokecat nebo na pivo s klobásou, ale i tím náš fotbal podpoří a jeho přítomnosti si vždy ceníme. A nakonec není nic lepšího, než společná oslava vítězství po závěrečném hvizdu. Fanoušci – DĚKUJEME!!

JK: Na závěr bych chtěl všem popřát hlavně zdraví!!!

Naše děti

Zprávy z mateřské školky

6

Den dětí jsme si užili s maminkami přestrojenými za pohádkové bytosti. Soutěže s vodnicemi, pirátkou, Červenou karkulkou, skřítkem, ale i čarodějnici byly úžasné. Děkujeme.

Děti z II. třídy MŠ navštívily HZS, kde začátkem května probíhal Den otevřených dveří. Děti mohly zhlédnout téměř všechnu požární techniku včetně vybavení a s nadšením využily možnost posadit se do člunu či automobilové cisterny. Atraktivní bylo i předvedení několika akčních ukázek zásahů. Hasiči ochotně zodpovídali na zvědavé otázky dětí a krásné slunečné počasí přispělo k příjemnému prožití celého dopoledne.

A na závěr pár úsměvných výroků z úst našich nejmenších...

„Už tady jahůdky nejsou, kam se asi poděly!“

„Paní učitelko, já mám dnes hovínko jako dort...“

Paní učitelka vkládá gramodesku do gramofonu... za ní se ozve „ Jé, to je velký cédečko!

„Děti, jaká je vaše maminka?“ ptá se paní učitelka, „Vyvinutá.“, odpovídá Adámek.

Zprávy ze základní školy

Z mnoha aktivit, které proběhly v daném období (například závod štafet v Dobrušce, okresní kolo soutěže OVOV, dopravní soutěž aj.), jsme vybrali tyto:

V sobotu 7. května se naši žáci zúčastnili soutěže **Zlatá srnčí trofej** a v kategorii do 11 let obsadili 2. místo – Svatopluk Mucha a 3. místo – Kristýna Vondráčková. V kategorii do 15 let získala 2. místo Adéla Škopová.

7

Dne 13. května se u nás na škole uskutečnil 1. ročník soutěže v sólovém zpěvu **Slavíci v Javorníci**. Účastníci byli rozděleni do dvou kategorií, v první kategorii (1.–5. třída) zvítězila Tereza Čapková, druhé místo obsadila Tereza Šípková a třetí byla Adéla Čapková. V druhé kategorii (6.–9. třída) na místech vítězů byly v tomto pořadí Adriana Melecká, Andrea Holcová a Kristýna Kotyzová.

V pátek 27. května se zúčastnili žáci 3. a 4. třídy Májového závodu, pořádaného plaveckým bazénem v Rychnově nad Kněžnou. V konkurenci celkem deseti osmičlenných týmů naši žáci obsadili 1. místo. Školu reprezentovali F. Široký, L. Pišl, V. Plodková, L. Škopová, K. Vondráčková, M. Šremr, M. Dostál, F. Holubář, O. Štencl, J. Hůlka.

- 8 **Základní škola v Javornici** se může pyšnit pěknou řádkou let svého působení, od založení totiž uběhlo celých **130 roků**, které jsme oslavili dne 11. června 2016. V 11 hodin oficiálně zahájil celou akci uvítací kulturní program v tělocvičně, ve kterém vystupovali nejen žáci společně s učiteli, ale také někteří další zaměstnanci školy.

Došlo i na křest nového loga školy, jehož grafický návrh pochází z ateliéru pana Holce.

Akci podpořil také Královéhradecký kraj, na oslavy zavítal náměstek hejtmana pro oblast dopravy Ing. Karel Janeček. V průběhu dne byly zpřístupněny prostory základní i mateřské školy, návštěvníci si mohly prohlédnout spoustu zajímavých expozic a výstavek jako například fotky z historie školy, prezentace z pravidelných akcí, výstavy prací s tematikou 700. výročí narození Karla IV., ukázkou školních retro pomůcek a mnohé další, také se mohli občerstvit ve školní jídelně.

Tip na výlet

Neratov

Stovky lidí pokorně kráčí v tichém rozjímání a modlitbách po cestě, vedoucí k malebnému kostelu na vrcholu kopce. Zatímco kněz prozpěvuje chvalozpěv, přichází nemocná žena k vyřezávané soše Panny Marie a stejně jako tisíce lidí před ní, doufá v zázrak uzdravení.

Tak nějak mohl vypadat výjev z Neratova v době jeho největší slávy. Řeč je konkrétně o dominantě této osady, kostele Nanebevzetí Panny Marie, neboť když se řekne Neratov, spousta lidí si vybaví právě tuto nádhernou stavbu. Názvem Neratov se tato osada honosí od roku 1918, do té doby se jmenovala *Bärnwald*. Jak je z tohoto názvu patrné, souvisí s obyvatelstvem německého původu, které se do oblasti nastěhovalo ve druhé polovině šestnáctého století. Počátky tohoto osídlení nejspíše souvisí se založením sklárny (která však fungovala jen krátce) a důležitý vliv měla i obchodní stezka, vedoucí přes Neratov do Kladska.

Největší slávu ale Neratovu přineslo právě poutní místo zmíněné v úvodu, jehož tradice započala ve druhé polovině sedmnáctého století poté, co do neratovského kostelíka (tehdy dřevěného) nechal rokytnický farář Kryštof Florián Blažej Drick přemístit vyřezávanou sochu svaté Bohorodičky, kterou nechal zhotovit na základě svého snu. Právě této soše (bohužel je v současné době nezvěstná) a také léčivým účinkům tamního pramene, byla přičítána mnohá zázračná uzdravení. Brzy se začali v Neratově scházet poutníci z široka daleka. Poutě se tradičně konaly vždy patnáctého srpna na svátek Nanebevzetí Panny Marie a traduje se, že na ně přicházelo až čtyři tisíce lidí.

Původní dřevěný kostel přestával být dostačující a byl koncem sedmnáctého století přestavěn na kamenný, jehož presbytář se dodnes zachoval v podobě neratovské hřbitovní kaple. I tento kostel však přestával stále se zvyšujícím nárokům poutníků vyhovovat, proto byl vystavěn kostel nový. Základní kámen tohoto barokního chrámu položil v roce 1723 majitel rokytnického panství Johann Karl z Nostitz-Rhieneck. Architekt stavby je bohužel neznámý. Historie kostela je značně pohnutá a dá se označit za zázrak, že stavbu máme možnost vidět i dnes. Desátého května 1945 kostel vyhořel po zásahu ze sovětské pancéřové pěsti. Střešní věž, střecha a schodiště věží vzaly za své, vnitřek svatostánku však zůstal prozatím nepoškozen. Ač měli místní němečtí občané snahu zachránit, co se dalo, po jejich odsunu se rekonstrukční práce zastavily.

V době komunismu zájem kostel opravit zcela vymizel. Po spadnutí promáčené klenby byl kostel ponechán na pospas povětrnostním vlivům. Dvakrát byl vznesen požadavek na demolicí torza (v letech 1960 a 1973), které z kostela zbylo, a jen zázrakem stavba bourání unikla. Peníze, které byly určeny pro zbourání, se totiž zcela využily na přepravu tamního vzácného rokokového schodiště do parku zámku Skalka u Dobrušky. V roce 1989 byl kostel zapsán na seznam kulturních památek a započaly práce na jeho obnově.

Dnes je tento nádherný zrekonstruovaný chrám opět otevřen pro poutníky ze široka daleka. Jeho nevšední interiér je díky částečně prosklené střeše zalit světlem a duchovní atmosféra místa každého uchvátí. Ale Neratov, to není jen poutní místo. V roce 1992 zde vzniklo občanské sdružení (Sdružení Neratov), dávající si za úkol navrátit život do vysídlené oblasti a pomoci poničeným památkám, což se mu i díky mnoha dobrovolníkům a finančním darům daří. V Neratově tak proto můžete navštívit i obchod, hospodu, anebo můžete podpořit činnost zaměřenou na opuštěné, handicapované a sociálně znevýhodněné lidi, které se Sdružení Neratov také věnuje. A kdo ví, možná se při návštěvě tak posvátného místa, jakým Neratov bezpochyby je, dočkáte i nějakého toho zázraku...

Zdroj: www.neratov.cz; Zmizelé Sudety (Antikomplex a kolektiv autorů)

VŠ

Kam vyrazit o prázdninách

- 4. 7.–6. 7. **Výstava Mezi horami v kostele na Vrchní Orlici** – výstava, benefiční koncerty a doprovodné aktivity na podporu a oživení opuštěného kostela
- 5. 7. **1. ročník Cyrilo-metodějské pouti ke Kunštátské kapli** – pořádají Zdobnické ženy a Římskokatolická farnost Rokytnice v O. h.
- 8. 7.–19. 8. **Prázdninové pohádkové pátky** – nádvoří Pelcova divadla v Rychnově nad Kněžnou
- 9. 7. **IX. Orlicko-Bystřický pohár** – mezinárodní soutěž v požárním sportu v Orlickém Záhoří
- 9. 7. **Řemeslnická sobota v Letohradě** – pořádá Muzeum řemesel – přehlídka lidových řemesel a umění
- 16. 7.–17. 7. **Zvonečkový jarmark** v ateliéru zvonaře a hrnčířky v Deštném v Orl. horách
- 16. 7. **Ledříčkovy slavnosti** v Bartošovicích v Orlických horách – tradiční oslavy obce s kulturním programem
- 22. 7.–23. 7. **Oblíbený Festival Orlická brána** v Žamberku slaví 10. výročí – divadelní a hudební vystoupení, program pro děti

22. 7.–25. 7. **Anenská pouť v Rokytnici v Orł. horách** – tržiště řemesel, výstavy, koncerty, soutěže
23. 7. **Country festival T. Linky a Přímé Linky** s hosty na Vochtánce v Potštejně
29. 7.–31. 7. **Mezinárodní divadelní festival herců s postižením Mentetrál v Neratově**
– 3. ročník úspěšného festivalu nabitého divadlem, koncerty, workshopy a doprovodným programem včetně kavárny aj.
5. 8.–7. 8. **Porcinkule a Opočenský jarmark**
- 5.8.–7. 8. **XXV. Tavení skla dřevem** v Deštném v Orlických horách – Muzeum zimních sportů, turistiky a řemesel
12. 8.–15. 8. **Neratovské poutní slavnosti** – vrchol neratovského kulturního roku s duchovním, hudebním a charitativním programem, řemeslný jarmark, domácí občerstvení, různé koncerty, Běh naděje atd.
13. 8. **Kunštátský drvoštěp v Orlickém Záhoří** – mezinárodní dřevařská soutěž
27. 8. **X. Čihadelský pohár** – Blatiny Javornice
26. 8.–27. 8 **Rychnovský jarmark** – Poláčkovo náměstí – živé ukázky tradičních lidových a uměleckých řemesel, ochutnávky staročeské kuchyně i dobrého moku, bohatý kulturní program

11

JJ

Vaše příspěvky

Recepty z Kačenčiny kuchyně

Domácí chleba

1 kg hladké mouky (obyčejné)

2 lžičky kmínu

3 lžičky soli

1/2 lžičky feniklu

1 krajíc chleba (namočit do 1/2 litru studené vody nejméně tři hodiny předem)

kvásek – 3/4 šálku vlažné vody, 2 lžičky cukru, 4 dkg kvasnic

Do mouky dáme sůl, koření, kvásek a rozmočený chleba i s vodou a zaděláme těsto a necháme asi hodinu kynout. Na plech dáme pomoučený alobal. Z těsta uděláme šišku, propíchneme špejlí a potřeme vodou. Troubu necháme 10 minut naplnit a rozehrát. Potom chleba v horké troubě pečeme 10 minut, poté stáhneme teplotu na minimum a ještě pečeme asi 1 hodinu při mírné teplotě. Upečený chleba potřeme vodou.

Recept nám poskytla paní Bártová z Javornice. Děkujeme.

Máte nějaký zajímavý a osvědčený recept, typický pro náš kraj? Pošlete nám ho, rádi ho zveřejníme!

VP

Obecní úřad informuje

12

- V současné době máme uzavřena všechna výběrová řízení a podepsané smlouvy na stavební práce v ZŠ a MŠ Javornice a na rekonstrukci veřejného osvětlení ve středu obce a na křižovatce U Sokola.
- Na opravu komunikace od Hofmanových k Hájkovým dokončujeme výběrové řízení a podpis smlouvy s dodavatelem by měl být uskutečněn do 15. července 2016.
- Opravu vodovodu včetně kanalizace a rozšíření osvětlení na hřbitově jsme zrealizovali nákladem cca 55 tis. Kč a doufám, že nám bude sloužit mnoho let ku prospěchu.
- Zdarma se nám podařilo získat zápůjčku deseti nových kontejnerů na třídění čirého a barevného skla. Nahrazením starých železných kontejnerů snížíme počet nádob, zajistíme třídění obou druhů na všech místech, ale hlavně zvýšíme celkový objem nádob a snížíme finanční náklady na likvidaci tohoto druhu odpadu.
- Úspěšně proběhlo druhé kolo konkursu na místo ředitele Základní školy a Mateřské školy v Javornici. Zároveň bych zde velice rád ze srdce poděkoval odcházející paní ředitelce Mgr. Marii Lorencové za všechno, co pro naši školu během svého dlouholetého působení na pozici ředitelky zdejší školy vykonala.

Všem vám občanům přeji mnoho zážitků,
krásné počasí a klidné prožití času dovolených
a prázdnin.

Bc. Vlastimil Zachoval
starosta obce

Javornické listy, čtvrtletník: vydává Spolek Javor, Javornice 381, 517 11, IČ: 02963183

Javornice, číslo 2, r. 2016, Evidenční číslo u MK ČR E 22462

Na tomto čísle se podíleli: Jitka Jirsová, Kateřina Šmehlíková, Věra Pacáková a Vojtěch Štěpánek

Děkujeme za příspěvky: V. Zachovalovi, T. Krunčíkovi, J. Kráčmerovi, J. Jakubcovi, V. Dusilové, M. Příbylové, R. Urbanové, M. Křivohlávkové

Příští číslo vyjde: září 2016

Uvítáme vaše náměty, fotografie, příspěvky, poděkování, informace k rodinnému výročí, narozeninám apod.

Kontaktní údaje: Spolek Javor, Javornice 381, 517 11, email: noviny.javor@seznam.cz, www.spolekjavor.cz

Děkujeme obci Javornice za podporu, finančně zajišťuje tisk Javornických listů!!!